

Bruksela, dnia 18.10.2016 r.
COM(2016) 661 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

34. sprawozdanie roczne Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie unijnych działań antidumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych (2015)

{SWD(2016) 330 final}

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

34. sprawozdanie roczne Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie unijnych działań antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych (2015)

WPROWADZENIE

Niniejsze sprawozdanie dotyczy działań antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych, jakie Unia Europejska realizowała w 2015 r. Zostaje ono przedstawione Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zgodnie z przepisami art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”), art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”) i art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu.

Dochodzenia antydumpingowe (AD), antysubsydyjne (AS) i w sprawie środków ochronnych (SFG) są prowadzone przez Komisję w oparciu o rozporządzenia wymienione powyżej. Ogólny zarys obowiązującego prawodawstwa, terminologii i procedur znajduje się w załączonym dokumencie roboczym służb Komisji.

W tym krótkim sprawozdaniu przedstawiono przegląd najważniejszych wydarzeń w dziedzinie ochrony handlu w UE w 2015 r. Podobnie jak w latach ubiegłych sprawozdaniu towarzyszy dokument roboczy służb Komisji oraz szczegółowe załączniki. Struktura sprawozdania odpowiada ogólnej strukturze dokumentu roboczego służb Komisji, łącznie ze wszystkimi sekcjami, co ma ułatwić odniesienia do pełniejszych informacji.

Niniejsze sprawozdanie oraz pełna treść dokumentu roboczego służb Komisji są także ogólnie dostępne na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/anti_dumping/legis/index_en.htm.

1. PRZEGLĄD DOCHODZEŃ I ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH, ANTYSUBSYDYJNYCH I OCHRONNYCH

1.1. Informacje ogólne

W poprzednim roku odnotowano niewielki wzrost liczby obowiązujących środków, natomiast liczba trwających dochodzeń na koniec roku odpowiadała liczbie z końca 2014 r. Podczas gdy liczba wszczętych nowych spraw nieznacznie się zmniejszyła, liczba wszczętych przeglądów znacznie wzrosła w 2014 r. Prawie jedna czwarta tych przeglądów dotyczyła obejścia środków.

Pod koniec 2015 r. w UE obowiązywało 87 środków AD i 11 środków AS.

W 2015 r. 0,25 % całkowitego przywozu do UE było objętych środkami AD lub AS.

Szczegółowe informacje znajdują się w dokumencie roboczym służb Komisji załączonym do niniejszego sprawozdania. Odniesienia do załączników do dokumentu roboczego służb Komisji podane są obok tytułów sekcji.

1.2. Nowe dochodzenia (zob. załączniki A do E i załącznik N)

W 2015 r. wszczęto 14 nowych dochodzeń. W wyniku dziesięciu postępowań nałożono cła tymczasowe. Jedenaście spraw zakończyło się nałożeniem cel ostatecznych. Trzy dochodzenia zakończono bez wprowadzania środków.

1.3. Dochodzenia przeglądowe

Dochodzenia przeglądowe nadal stanowią znaczną część pracy służb Komisji ds. ochrony handlu. Tabela 2 w dokumencie roboczym służb Komisji zawiera informacje statystyczne dotyczące lat 2011–2015.

1.3.1. Przeglądy wygaśnięcia (zob. załącznik F)

Przepisy art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 18 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego przewidują wygaśnięcie środków po pięciu latach, chyba że przegląd wygaśnięcia wykaże, iż powinny one zostać utrzymane w pierwotnej formie. W 2015 r. cztery środki wygasły automatycznie po ich pięcioletnim okresie obowiązywania.

W 2015 r. wszczęto 13 dochodzeń związanych z przeglądem wygaśnięcia. Zakończono 13 przeglądów wygaśnięcia, w wyniku których przedłużono obowiązywanie cła o kolejne pięć lat. Dwa przeglądy wygaśnięcia zamknięto decyzją o zakończeniu stosowania środków.

1.3.2. Przeglądy okresowe (zob. załącznik G)

Przepisy art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego przewidują dokonanie przeglądu środków w okresie ich obowiązywania. Przeglądy mogą ograniczać się do aspektów dumpingu/subsydiowania lub szkody.

W 2015 r. wszczęto ogółem 11 przeglądów okresowych. Sześć przeglądów okresowych zakończono podjęciem decyzji o utrzymaniu lub zmianie cła. Żadnego przeglądu okresowego nie zamknięto decyzją o zakończeniu stosowania środków.

1.3.3. „Inne” przeglądy okresowe (zob. załącznik H)

W przedmiotowym okresie zakończono dwa „inne” przeglądy nieobjęte art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego lub art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Nie wszczęto żadnych „innych” przeglądów okresowych.

1.3.4. Przeglądy pod kątem nowego eksportera (zob. załącznik I)

Przepisy art. 11 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 20 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego przewidują odpowiednio przeglądy dotyczące „nowych eksporterów” oraz przeglądy „w trybie przyspieszonym”, aby ustalić indywidualny margines dumpingu lub indywidualne cło wyrównawcze dla nowych eksporterów z siedzibą w danym państwie wywozu, którzy nie dokonywali wywozu danego produktu podczas okresu objętego dochodzeniem. Tacy eksporterzy muszą wykazać, że są rzeczywiście nowymi eksporterami i że faktycznie zaczęli dokonywać wywozu do UE po okresie objętym dochodzeniem. W takim przypadku może zostać obliczone dla nich cło indywidualne, które jest zazwyczaj niższe od cła ogólnokrajowego.

W 2015 r. wszczęto jeden przegląd pod kątem nowego eksportera, a jeden taki przegląd zakończono.

1.3.5. Dochodzenia w sprawie absorpcji (zob. załącznik J)

Jeżeli istnieją wystarczające informacje wskazujące na to, że po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem i przed wprowadzeniem środków lub po tym fakcie, ceny eksportowe zostały obniżone lub że nie nastąpiła zmiana cen odsprzedaży lub

dalszych cen sprzedaży produktu przywożonego do UE albo gdy taka zmiana nie była wystarczająca, może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie absorpcji, w celu zbadania czy środki wywarły wpływ na wyżej wymienione ceny. Marginesy dumpingu mogą zostać ponownie obliczone, a cło podwyższone w celu uwzględnienia niższych cen eksportowych. Możliwość wszczęcia przeglądów dotyczących absorpcji uwzględniono w art. 12 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 19 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

W 2015 r. nie wszczęto żadnego przeglądu dotyczącego absorpcji, a dwa przeglądy zakończono decyzją o podwyższeniu cła.

1.3.6. Dochodzenia w sprawie obejścia środków (zob. załącznik K)

Możliwość ponownego otwarcia dochodzeń w przypadku udowodnienia obchodzenia środków została przewidziana w art. 13 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 23 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

W 2015 r. wszczęto siedem takich dochodzeń. Cztery dochodzenia w sprawie obejścia środków zakończono rozszerzeniem stosowania środków.

1.4. Dochodzenia w sprawie środków ochronnych (zob. załącznik L)

W 2015 r. nie podjęto w UE działań w zakresie środków ochronnych.

2. WYKONANIE ŚRODKÓW AD/AS

2.1. Dalsze działania związane ze środkami

Dalsze działania związane z obowiązującymi środkami skupiały się na czterech głównych obszarach: 1) zapobieganiu nadużyciom; 2) monitorowaniu przepływów handlowych i zmian na rynku; 3) poprawie skuteczności za pomocą odpowiednich instrumentów; oraz 4) reagowaniu na nieprawidłowe praktyki. Wymienione działania umożliwiły Komisji aktywne zapewnianie, we współpracy z państwami członkowskimi, skutecznego egzekwowania środków ochrony handlu w Unii Europejskiej.

2.2. Monitorowanie zobowiązań (zob. załączniki M i Q)

Jako że zobowiązania są rodzajem środków AD lub AS, monitorowanie zobowiązań stanowi część działań związanych z wykonaniem środków. Zobowiązania są przyjmowane przez Komisję, jeśli uzna ona, że mogą one skutecznie przyczynić się do usunięcia szkodliwego wpływu dumpingu lub subsydiowania.

Na początku 2015 r. obowiązywało 129 zobowiązań. W trakcie 2015 r. nastąpiły następujące zmiany w kwestii zobowiązań: wycofano zobowiązania sześciu przedsiębiorstw, po tym jak ustalono, że wystąpiły naruszenia lub że monitorowanie zobowiązań stało się niewykonalne. Zobowiązanie jednego przedsiębiorstwa wygasło. Nie przyjęto żadnych nowych zobowiązań. W rezultacie całkowita liczba obowiązujących zobowiązań na koniec 2015 r. wynosiła 122.

3. ZWROTY

Art. 11 ust. 8 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 21 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego umożliwiają importerom składanie wniosków o zwrot pobranych ceł w przypadku wykazania, że margines

dumpingu/subsydiowania został usunięty lub obniżony do poziomu niższego od poziomu obowiązującego cła.

W 2015 r. złożono 45 nowych wniosków dotyczących zwrotu. Pod koniec 2015 r. prowadzonych było dziewięć dochodzeń, które obejmowały 79 wniosków. W 2015 r. przyjęto 14 decyzji Komisji: 13 z nich dotyczyło przyznania częściowego zwrotu, a jedna – odrzucenia wniosków o zwrot. Wycofano trzy wnioski.

4. MODERNIZACJA INSTRUMENTÓW OCHRONY HANDLU

W następstwie przyjęcia przez Komisję w kwietniu 2013 r. wniosku ustawodawczego i komunikatu, w Parlamencie Europejskim i Radzie rozpoczęła się zwykła procedura ustawodawcza dotycząca wniosku w sprawie modernizacji.

Celem modernizacji jest dostosowanie instrumentów ochrony handlu (TDI) do bieżących realiów gospodarczych. Działania koncentrują się na znalezieniu praktycznych rozwiązań rzeczywistych problemów, jakie zainteresowane strony napotykają w trakcie korzystania z instrumentów. Instrumenty ochrony handlu staną się w związku z tym bardziej dostępne i zapewnią lepiej ukierunkowaną reakcję na pewne nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez naszych partnerów handlowych. Inne istotne elementy obejmują zwiększenie przejrzystości i zwrócenie szczególnej uwagi na MŚP przy jednoczesnym zachowaniu równowagi interesów jako cechy charakterystycznej.

Parlament głosował nad rezolucją ustawodawczą w kwietniu 2014 r. i w ten sposób zamknął etap pierwszego czytania wniosku w sprawie modernizacji instrumentów ochrony handlu. Od tamtego czasu jest gotowy do rozpoczęcia rozmów trójstronnych. Radzie nie udało się jednak dojść do kompromisu mimo wysiłków, w szczególności ze strony włoskiej prezydencji Rady w drugiej połowie 2014 r. Główną przeszkodą był częściowy brak stosowania zasady niższego cła w przypadkach zakłóceń na rynku surowców. Rada była podzielona głównie w tej kwestii – na państwa członkowskie opowiadające się za interesami związanymi z produkcją i państwa członkowskie opowiadające się za interesami przywozowymi.

W 2015 r. w związku z kryzysem w sektorze stalowym Rada ponownie zainteresowała się wnioskiem w sprawie modernizacji. W celu ułatwienia państwom członkowskim osiągnięcia porozumienia oraz z uwagi na rozpoczynające się między Radą i Parlamentem rozmowy trójstronne Komisja przedstawiła kolejne pomysły.

5. OGÓLNOKRAJOWY STATUS GOSPODARKI RYNKOWEJ (MES)

Obecna praktyka polega na tym, że państwo może być uważane za gospodarkę rynkową do celów dochodzeń antydumpingowych, jeżeli spełnia pięć kryteriów przedstawionych w dokumencie roboczym służb Komisji dołączonym do niniejszego sprawozdania. Wniosek o ogólnokrajowy status gospodarki rynkowej złożyło sześć państw: Chiny, Wietnam, Armenia, Kazachstan, Mongolia i Białoruś.

W 2015 r. nie odbyły się żadne konsultacje między UE a Chinami mające na celu zbadanie, czy państwo spełnia pozostałe cztery kryteria w zakresie statusu

gospodarki rynkowej (drugie kryterium zostało spełnione w 2004 r.). Od 2012 r. Chiny nie angażują się w ten proces. Brak zaangażowania w ten proces interpretuje się jako znak, że Chiny przewidują, iż od grudnia 2016 r. UE zmieni metodę stosowaną do obliczania marginesu dumpingu w sprawach dotyczących tego państwa. W 2015 r. Komisja rozpoczęła badanie skutków wygaśnięcia niektórych postanowień wymienionych w sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO. Analiza kwestii prawnych, gospodarczych i politycznych związanych z tym zagadnieniem trwała przez cały 2015 r. Dało to kolegium podstawę do dyskusji podczas debaty orientacyjnej zorganizowanej na początku stycznia 2016 r., podczas której podjęto decyzję o rozpoczęciu oceny skutków i konsultacji społecznych w tej sprawie. Komisja kontynuuje prace nad przyszłą polityką w świetle wygaśnięcia niektórych postanowień Protokołu przystąpienia Chin do WTO.

W czerwcu 2015 r. służby Komisji przedłożyły Wietnamowi sprawozdanie z oceny postępów poczynionych w zakresie statusu gospodarki rynkowej, w którym uznano, że trzecie kryterium zostało spełnione. W sprawozdaniu stwierdzono również, że pomimo osiągnięcia pewnych postępów w odniesieniu do pozostałych kryteriów nie były one wystarczające, aby uznać, iż pozostałe trzy kryteria zostały spełnione (pierwsze kryterium uznano za spełnione w 2013 r.).

W 2015 r. przeprowadzono dalszą analizę wniosku o przyznanie statusu gospodarki rynkowej złożonego przez Kazachstan na podstawie dostarczonych informacji na temat rozwoju gospodarki w tym państwie. Analiza ta będzie kontynuowana w 2016 r., ponieważ w 2015 r. wprowadzono zmiany do gospodarki Kazachstanu, które zostaną przeanalizowane w ramach trwającej oceny.

W marcu 2015 r. Mongolia przedstawiła aktualne informacje na temat zmian wprowadzonych w jej gospodarce. W 2015 r. kontynuowano analizę otrzymanych informacji. Wspomniana analiza nie została jednak zaktualizowana, ponieważ informacje dotyczące pozostałych kryteriów były niekompletne.

W październiku 2015 r. Armenia odpowiedziała na pytania, które Komisja przysłała w grudniu poprzedniego roku, pragnąc uzyskać dodatkowe informacje i wyjaśnienia dotyczące zmian wprowadzonych w gospodarce w celu zaktualizowania oceny statusu gospodarki rynkowej. W ostatnim kwartale 2015 r. kontynuowano analizowanie wniosku w świetle otrzymanych nowych informacji. W 2010 r. Armenia spełniła już dwa kryteria, a mianowicie kryterium pierwsze i kryterium piąte. Dalsze prace nad wnioskiem o przyznanie statusu gospodarki rynkowej zawieszono jednak w latach 2010–2014, gdy państwo uznało, że prowadzenie negocjacji dotyczących DCFTA z UE ma priorytet względem kwestii statusu gospodarki rynkowej. Dopiero w lutym 2014 r. Armenia zwróciła się o wznowienie procesu.

Jeżeli chodzi o Białoruś, w 2015 r. nie odnotowano żadnych postępów dotyczących przedmiotowego wniosku.

6. DZIAŁANIA INFORMACYJNE I ZWIĄZANE Z KOMUNIKOWANIEM / KONTAKTY DWUSTRONNE

6.1. Małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP)

W 2015 r. punkt kontaktowy dla MŚP w dalszym ciągu zajmował się udzielaniem informacji na temat instrumentów ochrony handlu. Punkt ten utworzono w 2004 r. jako odpowiedź na trudności, z jakimi ze względu na małą skalę działalności i

ograniczone zasoby zmagaly się MŚP podczas próby uporania się ze złożonymi aspektami dochodzeń dotyczących ochrony handlu. Pomoc oferowana MŚP przez punkt kontaktowy obejmowała konkretne zapytania odnoszące się do danych spraw oraz przepisy dotyczące zarówno elementów proceduralnych, jak i merytorycznych postępowań antydumpingowych i antysubsydyjnych.

6.2. Kontakty dwustronne / działania informacyjne – przemysł i państwa trzecie

Udzielanie wyjaśnień dotyczących prawodawstwa i praktyk UE z zakresu ochrony handlu stanowi istotną część prac służb ds. TDI.

W 2015 r. Komisja zorganizowała jedno seminarium szkoleniowe na temat ochrony handlu dla urzędników z kilku państw trzecich (uczestnicy pochodzili z Indii, Wietnamu, Jordanii, Tunezji i Japonii). Ponadto nawiązano wiele innych dwustronnych kontaktów z licznymi państwami trzecimi, włącznie z Chinami, Japonią, Australią, Brazylią, Meksykiem, Turcją, Stanami Zjednoczonymi i Rosją (Euroazjatycka Komisja Gospodarcza), poświęconych omówieniu różnych kwestii związanych z ochroną handlu.

W 2015 r. służby ochrony handlu były gospodarzem i zarazem uczestnikiem posiedzeń z różnymi kluczowymi organizacjami zrzeszającymi zainteresowane strony, w tym Konfederacją Europejskiego Biznesu oraz określonymi reprezentatywnymi stowarzyszeniami branżowymi.

7. KONTROLA SĄDOWA: DECYZJE WYDANE PRZEZ TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI/SĄD (ZOB. ZAŁĄCZNIK S)

W 2015 r. Sąd i Trybunał Sprawiedliwości wydały ogółem 27 orzeczeń dotyczących kwestii antydumpingu lub antysubsydiowania. Dwa orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości dotyczyły odwołań od orzeczeń Sądu.

Wniesiono 20 nowych spraw w 2015 r. Pięć z nich zostało wniesionych przed Sąd, a 15 przed Trybunał Sprawiedliwości.

Wykaz spraw AD/AS wniesionych do Sądu oraz Trybunału Sprawiedliwości, wciąż nierozstrzygniętych z końcem 2015 r., jest podany w załączniku S do dokumentu roboczego służb Komisji.

8. DZIAŁANIA W RAMACH ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI HANDLU (WTO)

8.1. Rozstrzygnięcie sporów w dziedzinie AD, AS i SFG

WTO przewiduje rygorystyczną procedurę rozstrzygnięcia sporów między członkami WTO dotyczących stosowania porozumień WTO.

W 2015 r. powołano dwa zespoły orzekające: w sprawie środków antydumpingowych nałożonych na przywóz biodiesla z Indonezji (DS480) i w sprawie środków antysubsydyjnych nałożonych na politereftalan etylenu z Pakistanu (DS486). Jeżeli chodzi o te ostatnie, Pakistan nalegał na kontynuowanie postępowania pomimo wygaśnięcia środków będących przedmiotem sporu. Odbyło się pierwsze merytoryczne spotkanie zespołu w ramach sporu dotyczącego środków antydumpingowych nałożonych na alkohole tłuszczowe pochodzące z Indonezji (DS442). W sierpniu 2015 r. zespół opublikował sprawozdanie w sprawie DS397 (procedury zgodności w następstwie sporu WTO dotyczącego ostatecznych środków antydumpingowych UE nałożonych na niektóre elementy złączone z żeliwa lub stali

pochodzące z Chin), od którego odwołały się zarówno UE, jak i Chiny. Na wniosek Rosji (DS474) zawieszono jedno postępowanie w sprawie sporu dotyczącego metodologii w zakresie „korekty kosztów” i niektórych środków antydumpingowych, chociaż wszczęto drugie postępowanie dotyczące tych samych kwestii w 2015 r. (DS494). Zespół zawiesił spór dotyczący środków antydumpingowych na biodiesel wszczęty przez Indonezję (DS480) do czasu zakończenia sporu z Argentyną, który także dotyczył środków na biodiesel (AD473), będących przedmiotem sprawozdania okresowego zespołu opublikowanego w grudniu 2015 r.

8.2. Inne działania WTO

W odniesieniu do negocjacji prowadzonych w WTO w 2015 r. podjęto starania w celu rozpowszechnienia zasad WTO w ramach procesu przygotowywania 10. konferencji ministerialnej WTO. Proces ten obejmował wszystkie cztery obszary zasad, w tym środki antydumpingowe i subsydia horyzontalne, oraz koncentrował się na kwestii poprawy przejrzystości. Unia Europejska przedstawiła sprawozdanie na ten temat w dniu 10 lipca 2015 r., a następnie przedłożyła dokumentację techniczną we wrześniu. W odniesieniu do subsydiów horyzontalnych pomysły przedstawione przez UE zakładały usprawnienie mechanizmu WTO w zakresie powiadomień zwrotnych, w ramach którego członkowie WTO mogliby dostarczać brakujące informacje dotyczące powiadomień innych członków. W odniesieniu do środków antydumpingowych UE zasugerowała wprowadzenie mechanizmu przeglądu strategii politycznych i praktyk antydumpingowych stosowanych przez członków WTO, na podstawie sprawozdania przygotowanego przez sekretariat WTO. Mimo że członkowie WTO okazali pewne zainteresowanie prowadzeniem rozmów na temat poprawy przejrzystości postępowań antydumpingowych, negocjacje nadal się przedłużają. Ostatecznie podczas 10. konferencji ministerialnej WTO zorganizowanej w Nairobi w dniach 15–18 grudnia 2015 r. nie podjęto żadnych decyzji w sprawie negocjacji zasad. Oczekuje się jednak, że kwestie dotyczące zasad zostaną uwzględnione w ramach procesu rozpoczętego po konferencji w Nairobi.

Grupa techniczna, podgrupa grupy negocjacyjnej, odbyła dwa spotkania w ciągu tego roku. Omówiła ona szereg zagadnień dotyczących praktycznych aspektów prowadzenia dochodzeń antydumpingowych, w tym sposoby postępowania z dokumentami poufnymi, stosowanie zasady niższego cła oraz kryterium interesu publicznego.

W 2015 r. zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z przynależności do WTO UE przedstawiła WTO pełne powiadomienie o subsydiach przyznanych zarówno na szczeblu unijnym, jak i na szczeblu konkretnych państw członkowskich. Przegląd tego powiadomienia złożonego w 2015 r. rozpoczął się podczas drugiej z dwóch sesji specjalnych komitetu ds. subsydiów i środków wyrównawczych, które odbywają się co roku. Równoległe do tych działań służby Komisji w dalszym ciągu uczestniczyły w regularnych pracach komitetów: antydumpingowego, ds. subsydiów i środków wyrównawczych oraz ds. środków ochronnych. W październiku 2015 r. w ramach grupy wdrożeniowej, będącej podgrupą komitetu antydumpingowego, wielu członków wymieniło się informacjami na temat procedur odwoławczych na drodze administracyjnej lub sądowej w ich odpowiednich jurysdykcjach. W tym kontekście UE przedstawiła ramy kontroli sądowej, które mają zastosowanie w kontekście ochrony handlu w UE.

9. WNIOSEK

W 2015 r. nastąpił nieznaczny spadek liczby nowych dochodzeń. Było to bezpośrednim odzwierciedleniem liczby otrzymanych od sektora skarg, które zawierały wystarczająco dużo dowodów na poparcie zarzutów dotyczących dumpingu wyrządzającego szkodę lub subsydiów udzielonych przez przemysł UE. Odnotowano znaczny wzrost liczby nałożonych środków tymczasowych i ostatecznych oraz liczby dochodzeń przeglądowych. Podobnie jak w minionych latach UE nie podjęła żadnych działań ochronnych.

Służby Komisji ds. instrumentów ochrony handlu także kontynuowały działania informacyjne adresowane do urzędników z państw trzecich, przemysłu unijnego i importerów. Pomimo ponownego zainteresowania inicjatywą modernizacji instrumentów ochrony handlu ze względu na kryzys w sektorze stalowym oraz niezależnie od dalszych starań Komisji w celu wspierania postępów w zakresie wspomnianych wniosków, pod koniec 2015 r. Rada w dalszym ciągu nie miała mandatu, aby rozpocząć rozmowy trójstronne. W 2015 r. kontynuowano prace nad ocenami dotyczącymi statusu gospodarki rynkowej poszczególnych państw oraz prace przygotowawcze w odniesieniu do metody stosowanej do obliczania marginesów dumpingu dla Chin po grudniu 2016 r., gdy wygasną niektóre postanowienia zawarte w sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO.